

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยคัดสรรที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลทั่วไป ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยศึกษาในพยาบาลวิชาชีพระดับปฏิบัติการที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยใน ของโรงพยาบาลทั่วไป ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 344 คน แต่ได้รับแบบสอบถามที่ตอบครบถ้วนสมบูรณ์ ในครั้งแรกไม่ครบตามจำนวน ผู้วิจัยจึงได้ส่งแบบสอบถามเพิ่ม และติดตามจนได้ครบตามจำนวน 344 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100.00 ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างนำมาแจกแจงความถี่ คำนวณค่าร้อยละ
2. ข้อมูลด้านความรู้เรื่องการประกันคุณภาพการพยาบาล ทักษะต่อการประกันคุณภาพการพยาบาล ระบบสนับสนุนขององค์กร การได้รับการนิเทศ และการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ นำมาวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องการประกันคุณภาพการพยาบาล ถึง ทักษะต่อการประกันคุณภาพการพยาบาล ระบบสนับสนุนขององค์กร และการได้รับการนิเทศ กับ การปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาล โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน
4. วิเคราะห์ตัวแปรอิสระที่ร่วมกันทำนายการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพโดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่มีอายุ 25-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 44.2 รองลงมา มีอายุ 31-35 ปี ร้อยละ 33.7 มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่อายุต่ำกว่า 25 ปี ร้อยละ 4.1 ด้านวุฒิการศึกษาเกือบทั้งหมดจบการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ร้อยละ 95.0 มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่จบในระดับปริญญาโทขึ้นไปและระดับอนุปริญญาในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันเท่ากับร้อยละ 3.0 และร้อยละ 2.0 ตามลำดับ ด้านระยะเวลาการปฏิบัติงานส่วนใหญ่คือ 11-15 ปี ร้อยละ 31.7 รองลงมา คือ 1-5 ปี และ 6-10 ปี ร้อยละ 28.2 และ มากกว่า 15 ปี ร้อยละ 11.7 ด้านแผนกที่ปฏิบัติงาน ส่วนใหญ่คือ

อายุรกรรม ร้อยละ 32.6 รองลงมา คือ ศัลยกรรม และสูติ-นรีเวชกรรม ด้วยสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน (ร้อยละ 23.3 และร้อยละ 22.8) ตามลำดับ สำหรับการเคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการพยาบาล ส่วนใหญ่เคยได้รับการอบรม (ร้อยละ 91.9) มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่ไม่เคย (ร้อยละ 8.1) รายละเอียดดังในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวน และร้อยละ ของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

ข้อมูลทั่วไป		จำนวน	ร้อยละ
1. อายุ	1. ต่ำกว่า 25 ปี	14	4.1
	2. 25-30 ปี	152	44.2
	3. 31-35 ปี	116	33.7
	4. 36-40 ปี	35	10.2
	5. มากกว่า 40 ปี	27	7.8
	รวม	344	100.0
2. วุฒิการศึกษา	1. อนุปริญญา	7	2.0
	2. ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	327	95.0
	3. ปริญญาโทขึ้นไป	10	3.0
	รวม	344	100.0
3. ระยะเวลาการปฏิบัติงาน	1. 1- 5 ปี	97	28.2
	2. 6-10 ปี	97	28.2
	3. 11-15 ปี	109	31.7
	4. มากกว่า 15 ปี	41	11.9
	รวม	344	100.0
4. แผนกที่ปฏิบัติงาน	1. อายุรกรรม	112	32.6
	2. ศัลยกรรม	80	23.3
	3. สูติ-นรีเวชกรรม	78	22.8
	4. กุมารเวชกรรม	26	7.6
	5. พิเศษ	48	14.0
	รวม	344	100.0
5. การเคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการพยาบาล	เคย	316	91.9
	ไม่เคย	28	8.1
	รวม	344	100.0

ตอนที่ 2 ความรู้เรื่องการประกันคุณภาพการพยาบาล ทักษะคิดต่อการประกันคุณภาพการพยาบาล ระบบสนับสนุนขององค์กร การได้รับการนิเทศ และการปฏิบัติกิจกรรมที่นำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาล ของพยาบาลวิชาชีพ

2.1 ความรู้เรื่องการประกันคุณภาพการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ

จากการตอบแบบสอบถามการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลทั่วไป ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในด้านความรู้การประกันคุณภาพการพยาบาล ข้อที่ทุกคนตอบถูกต้องทุกข้อ ได้แก่ ข้อที่ 5 ระบบประกันคุณภาพการพยาบาลจะต้องสอดคล้องหรือผสมผสานในการประกันคุณภาพบริการสุขภาพโดยรวม, ข้อที่ 6 องค์ประกอบการประกันคุณภาพทางการพยาบาล คือ การกำหนดมาตรฐานการพยาบาล การตรวจสอบและการประเมินผล และการปรับปรุงแก้ไข, ข้อที่ 11 การประกันคุณภาพต้องมีการสร้างมาตรฐานและเครื่องมือตรวจสอบคุณภาพทั้งในระดับโครงสร้าง กระบวนการและผลลัพธ์, ข้อที่ 16 การตรวจสอบจากบันทึกทางการพยาบาล สามารถสะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพการพยาบาลได้ และ ข้อที่ 20 การเยี่ยมตรวจทางการพยาบาลอย่างสม่ำเสมอ จะช่วยปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติการพยาบาล ในระหว่างที่ผู้ใช้บริการอยู่ในโรงพยาบาลได้ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 จำนวน และร้อยละของความรู้เรื่องการประกันคุณภาพการพยาบาล

ความรู้เรื่องการประกันคุณภาพการพยาบาล	ถูกต้อง		ไม่ถูกต้อง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การประกันคุณภาพการพยาบาล หมายถึง การรับรองว่าบริการพยาบาลที่ให้แก่ผู้ใช้บริการมีคุณภาพในระดับที่เป็นเลิศ	303	88.1	41	11.9
2. คุณภาพด้านบริการสุขภาพมีองค์ประกอบหลักอยู่ 2 อย่างคือ คุณภาพการปฏิบัติ และคุณภาพตามการรับรู้	213	61.9	131	38.1
3. ถ้าผลการตรวจสอบคุณภาพการพยาบาลในโรงพยาบาลของท่านได้ตามระดับที่ตั้งไว้ 80% ทุกครั้ง ถือว่าประกันคุณภาพการพยาบาลได้	262	75.9	82	24.1
4. การปฏิบัติกิจกรรมตามมาตรฐานการพยาบาล ไม่สามารถสะท้อนถึงคุณภาพทางการพยาบาลได้	268	77.9	76	22.1

ตารางที่ 3 จำนวน และร้อยละของความรู้เรื่องการประกันคุณภาพการพยาบาล (ต่อ)

ความรู้เรื่องการประกันคุณภาพการพยาบาล	ถูกต้อง		ไม่ถูกต้อง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
5. ระบบประกันคุณภาพการพยาบาลจะต้องสอดคล้องหรือผสมผสานในการจัดการคุณภาพบริการสุขภาพโดยรวม	344	100.0	-	-
6. องค์ประกอบการประกันคุณภาพทางการพยาบาล คือ การกำหนดมาตรฐานการพยาบาล การตรวจสอบและการประเมินผล และการปรับปรุงแก้ไข	344	100.0	-	-
7. การประกันคุณภาพและการปรับปรุงคุณภาพมีความหมายในลักษณะเดียวกัน ใช้แทนกันได้	74	21.5	270	78.5
8. การใช้กระบวนการพยาบาลในการให้การพยาบาลจะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาล	337	98.0	7	2.0
9. การประกันคุณภาพการพยาบาลเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบในการดำเนินการของผู้บริหารทางการพยาบาล	92	26.2	252	73.8
10. แนวคิดพื้นฐานของระบบประกันคุณภาพการพยาบาลเริ่มจากการกำหนดมาตรฐานหรือตัวบ่งชี้คุณภาพการวัด การประเมินผล และการปรับปรุงการพยาบาล	330	95.9	14	4.1
11. การประกันคุณภาพต้องมีการสร้างมาตรฐานและเครื่องมือตรวจสอบคุณภาพทั้งในระดับโครงสร้าง กระบวนการและผลลัพธ์	344	100.0	-	-
12. การปรับปรุงคุณภาพมีเป้าหมายเฉพาะที่ต้องการไม่ให้มีข้อผิดพลาดเลย	69	19.8	275	80.2
13. ประเด็นสำคัญของการบริการในการประกันคุณภาพ วัดที่จุดที่มีความเสี่ยงสูงของการบริการพยาบาลในหน่วยงาน	226	65.4	118	34.6

ตารางที่ 3 จำนวน และร้อยละของความรู้เรื่องการประกันคุณภาพการพยาบาล (ต่อ)

ความรู้เรื่องการประกันคุณภาพการพยาบาล	ถูกต้อง		ไม่ถูกต้อง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
14. การกำหนดกิจกรรมที่ควรปฏิบัติ เพื่อการประกันคุณภาพการพยาบาล ได้จากการเยี่ยมชมตรวจการประชุมปรึกษา และการตรวจสอบกระบวนการพยาบาล	268	77.9	76	22.1
15. คุณภาพบริการสุขภาพอยู่ที่การให้บริการโดยใช้เครื่องมือในการรักษาพยาบาลที่ก้าวหน้า ราคาแพง และสถานบริการที่สะดวกสบาย	330	95.9	14	4.1
16. การตรวจสอบจากบันทึกทางการแพทย์สามารถสะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพการพยาบาลได้	344	100.0	-	-
17. การรับแหว-ส่งแหวที่เน้นเกี่ยวกับการแก้ปัญหาของผู้ใช้บริการ จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาล	316	91.9	28	8.1
18. การมอบหมายงานให้เหมาะสมตามความรู้ความสามารถของผู้ปฏิบัติจะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาล	330	95.9	14	4.1
19. การประชุมปรึกษาทางการพยาบาลมีผลต่อคุณภาพการพยาบาล เพราะเป็นการตรวจสอบในขณะที่ให้บริการพยาบาล	337	98.2	7	2.0
20. การเยี่ยมชมทางการแพทย์อย่างสม่ำเสมอ จะช่วยปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติการพยาบาล ในระหว่างที่ผู้ให้บริการอยู่ในโรงพยาบาลได้	344	100.0	-	-

จากการตอบแบบสอบถามการประกันคุณภาพการพยาบาลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในด้านความรู้การประกันคุณภาพการพยาบาล พบว่า มีความรู้ในระดับสูง ร้อยละ 91.86, ในระดับปานกลาง ร้อยละ 6.40 และในระดับต่ำ ร้อยละ 1.74 ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของทัศนคติต่อการประกันคุณภาพของ
พยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลทั่วไปในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกเป็นรายข้อ
(n = 344 คน)

ทัศนคติต่อการประกันคุณภาพ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความหมาย
1. การประกันคุณภาพการพยาบาล เป็นแนวคิด และหลักการที่นำไปปฏิบัติจริงได้ยาก	2.32	0.86	ต่ำ
2. บริการพยาบาลที่ให้กับผู้ใช้บริการควรปฏิบัติ อย่างถูกต้อง ต่อเนื่อง สม่ำเสมอ และสอดคล้อง กับความต้องการของผู้ใช้บริการ	4.64	0.52	สูง
3. ท่านสามารถนำมาตรฐานการพยาบาลที่กำหนด ไว้ในหน่วยงาน ไปปฏิบัติได้	4.18	0.72	สูง
4. การประกันคุณภาพเป็นการตรวจสอบเพื่อบ่งชี้ ความผิดพลาดในการทำงาน	2.91	1.20	ปานกลาง
5. เมื่อจัดบริการพยาบาลที่ได้คุณภาพ ในระดับที่ กำหนดไว้แล้ว ถือว่าเสร็จสิ้นขั้นตอนการดำเนินการ หลังการประกันคุณภาพการพยาบาล	2.28	0.95	ต่ำ
6. การตรวจสอบคุณภาพการพยาบาลอย่างสม่ำเสมอ จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาล	4.56	0.54	สูง
7. การประกันคุณภาพควรมีการสั่งการมาจากระดับ ผู้บริหาร ให้ผู้ปฏิบัติดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมาย	3.02	1.09	ปานกลาง
8. การมอบหมายงานแบบทีมการพยาบาลช่วยให้ ผู้ใช้บริการได้รับบริการที่มีคุณภาพ	4.24	0.51	สูง
9. การประชุมปรึกษาก่อนและหลังการปฏิบัติงาน เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ใช้บริการ	4.54	0.50	สูง
10. การรับเวร-ส่งเวรที่ต้องสื่อสารข้อมูลอย่าง ครอบคลุมทุกเวรนั้นทำให้เสียเวลามาก	1.87	0.91	ต่ำ
11. ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการเป็นจุดกระตุ้น ที่สำคัญด้านการบริการพยาบาล	4.40	0.60	สูง

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของทัศนคติต่อการประกันคุณภาพของ
พยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลทั่วไปในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกเป็นราย
ข้อ (n = 344 คน) (ต่อ)

ทัศนคติต่อการประกันคุณภาพ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความหมาย
12. พยาบาลทุกคนควรสร้างจิตสำนึกในความ รับผิดชอบต่อวิชาชีพการพยาบาล	4.66	0.52	สูง
13. มาตรฐานการพยาบาลเป็นเครื่องมือรับประกัน การดูแลที่มีคุณภาพสูงสุด	3.92	0.87	สูง
14. การปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกัน คุณภาพการพยาบาลเป็นการเพิ่มภาระงาน	2.33	0.81	ต่ำ
15. การใช้กระบวนการพยาบาลอย่างครบขั้นตอน จะนำไปสู่การประกันคุณภาพทางการพยาบาล	4.22	0.60	สูง
16. การเยี่ยมชมตรวจทางการพยาบาลอย่างสม่ำเสมอ จะนำไปสู่การประกันคุณภาพทางการพยาบาล	4.32	0.55	สูง
17. การบริการการพยาบาลในโรงพยาบาลของท่าน ไม่สามารถพัฒนาไปสู่การประกันคุณภาพการ พยาบาลได้	2.05	0.69	ต่ำ
18. การตรวจสอบการบันทึกรายงานทั้งหมดของ ผู้ป่วย เป็นการส่งเสริมการบันทึกรายงานที่มี ประสิทธิภาพ	3.96	0.53	สูง
19. บุคลากรทุกคนในโรงพยาบาลควรมีส่วนร่วม ในการรักษาคุณภาพการพยาบาลให้อยู่ในระดับ สูงสุดเท่าที่จะทำได้	4.46	0.54	สูง
20. การประกันคุณภาพการพยาบาล บุคลากร ทุกคนในองค์กรควรมีส่วนร่วมหรือมีบทบาท สำคัญอย่างทัดเทียมกัน	4.38	0.66	สูง
โดยรวม	3.66	0.25	ปานกลาง

2.3 ระบบสนับสนุนขององค์กร ที่เอื้อต่อการประกันคุณภาพการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ

ผู้ตอบแบบสอบถามการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพพยาบาลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีระบบสนับสนุนขององค์กร ที่เอื้อต่อการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาล โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.54$) โดยแบ่งออกเป็นระดับดี 5 ข้อ และระดับปานกลาง 10 ข้อ ในระดับดี เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ ข้อที่ 2 โรงพยาบาลของท่านมีการจัดตั้งคณะกรรมการหรือกำหนดทีมงาน เพื่อดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.14$), ข้อที่ 1 โรงพยาบาลของท่านมีนโยบายเป็นลายลักษณ์อักษรที่ชัดเจน เกี่ยวกับการนำการประกันคุณภาพมาใช้เป็นแนวทางในการให้บริการ ($\bar{X} = 3.96$), ข้อที่ 3 โรงพยาบาลของท่านมีแผนงานในการดำเนินกิจกรรมด้านการประกันคุณภาพอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 3.90$) และ ข้อที่ 4 หน่วยงานต่างๆ ในโรงพยาบาลมีระบบการประกันคุณภาพและได้รับผิชอบในระดับหน่วยงาน อย่างชัดเจน ($\bar{X} = 3.90$) ในระดับปานกลางเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากน้อยไปหามาก 3 อันดับ คือ ข้อที่ 11 โรงพยาบาลของท่าน สนับสนุนให้บุคลากรในหน่วยงานต่างๆ ไปศึกษาดูงานหรือฝึกอบรมเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการพยาบาล ($\bar{X} = 2.66$), ข้อที่ 12 โรงพยาบาลของท่าน จัดให้มีการให้รางวัลการพัฒนาคุณภาพในรูปแบบต่างๆ เช่น การพิจารณาความดีความชอบเป็นกรณีพิเศษ การมอบวุฒิบัตรแสดงความชื่นชมในผลงาน อันเป็นการกระตุ้นให้มีการปรับปรุงคุณภาพการพยาบาลเพิ่มขึ้น ($\bar{X} = 3.06$) และ ข้อที่ 6 โรงพยาบาลของท่านจัดให้มีวัสดุอุปกรณ์ และ เครื่องมือที่เอื้อต่อการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพ ($\bar{X} = 3.24$)

ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของระบบสนับสนุนขององค์กร
ที่เอื้อต่อ การปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาลของพยาบาล
วิชาชีพ โรงพยาบาลทั่วไป ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกเป็นรายชื่อ
(n – 344 คน)

ระบบสนับสนุนขององค์กร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความหมาย
1. โรงพยาบาลของท่านมีนโยบายเป็นลายลักษณ์อักษรที่ชัดเจน เกี่ยวกับการนำการประกันคุณภาพมาใช้เป็นแนวทางในการให้บริการ	3.96	0.57	ดี
2. โรงพยาบาลของท่านมีการจัดตั้งคณะกรรมการหรือกำหนดทีมทำงาน เพื่อดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพอย่างชัดเจน	4.14	0.64	ดี
3. โรงพยาบาลของท่านมีแผนงานในการดำเนินกิจกรรมด้านการประกันคุณภาพอย่างชัดเจน	3.90	0.67	ดี
4. หน่วยงานต่างๆในโรงพยาบาลมีระบบการประกันคุณภาพและผู้รับผิดชอบในระดับหน่วยงาน อย่างชัดเจน	3.90	0.58	ดี
5. โรงพยาบาลของท่านมีการจัดสรรงบประมาณเพื่อการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ	3.47	0.75	ปานกลาง
6. โรงพยาบาลของท่านจัดให้มีวัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือที่เอื้อต่อการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพ	3.24	0.85	ปานกลาง
7. โรงพยาบาลของท่านจัดประชุมชี้แจง เกี่ยวกับนโยบายและการปฏิบัติตามมาตรฐานการประกันคุณภาพให้แก่บุคลากรในหน่วยงาน	3.57	0.85	ปานกลาง
8. โรงพยาบาลของท่าน จัดให้มีเอกสาร ตำรา คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ	3.37	0.74	ปานกลาง
9. โรงพยาบาลของท่าน เปิดโอกาสให้บุคลากรในหน่วยงานมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายและการปฏิบัติกิจกรรมที่นำไปสู่การประกันคุณภาพ	3.53	0.86	ปานกลาง

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของระบบสนับสนุนขององค์กร
ที่เอื้อต่อ การปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาลของพยาบาล
วิชาชีพ โรงพยาบาลทั่วไป ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกเป็นรายชื่อ
(n = 344 คน) (ต่อ)

ระบบสนับสนุนขององค์กร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความหมาย
10. โรงพยาบาลของท่าน ได้เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมการปรับปรุงคุณภาพ สู่ผู้ปฏิบัติงานทุกระดับ	3.41	0.80	ปานกลาง
11. โรงพยาบาลของท่าน สนับสนุนให้บุคลากรใน หน่วยงานต่างๆ ไปศึกษาดูงานหรือฝึกอบรมเกี่ยวกับการ การประกันคุณภาพการพยาบาล	2.66	0.79	ปานกลาง
12. โรงพยาบาลของท่าน จัดให้มีการให้รางวัลการ พัฒนาคุณภาพในรูปแบบต่างๆ เช่น การพิจารณา ความดีความชอบเป็นกรณีพิเศษ การมอบวุฒิบัตร แสดงความชื่นชมในผลงาน อันเป็นการกระตุ้นให้ มีการปรับปรุงคุณภาพการพยาบาลเพิ่มขึ้น	3.06	0.76	ปานกลาง
13. โรงพยาบาลของท่าน มีการส่งเสริมให้บุคลากร ทำกิจกรรมหรือนำเสนอผลงานเกี่ยวกับการปฏิบัติ กิจกรรมที่นำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาล	3.40	0.67	ปานกลาง
14. โรงพยาบาลของท่าน จัดให้มีคณะกรรมการการ ดูแลคุณภาพในรูปแบบต่างๆ เช่น กรรมการประกัน คุณภาพการพยาบาล กรรมการควบคุมการติดเชื้อ กรรมการจัดการต่อความเสี่ยง เป็นต้น เพื่อกระตุ้น ให้มีการปรับปรุงคุณภาพการพยาบาล	3.88	0.79	ดี
15. โรงพยาบาลของท่าน มีการติดตามและประเมินผล การดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพเป็นระยะอย่าง ต่อเนื่อง	3.60	0.75	ปานกลาง
โดยรวม	3.54	0.52	ปานกลาง

2.4 การได้รับการนิเทศ ที่เอื้อต่อการประกันคุณภาพการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ

ผู้ตอบแบบสอบถามการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพพยาบาลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีการได้รับการนิเทศการประกันคุณภาพการพยาบาล โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.32$) โดยทั้ง 10 ข้อเป็นระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ ข้อที่ 6 ผู้นิเทศสนับสนุนให้มีการทำงานเป็นทีม และความร่วมมือในทีมสหวิชาชีพในการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาล ($\bar{X} = 3.41$), ข้อที่ 10 ผู้นิเทศมีการติดตามประเมินผล และปรับปรุงแผนงานการปฏิบัติกิจกรรมการประกันคุณภาพของหน่วยงาน ($\bar{X} = 3.31$) และ ข้อที่ 9 ผู้นิเทศมีแผนการนิเทศงานระดับโรงพยาบาล เพื่อการประกันคุณภาพการพยาบาล ไว้อย่างชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร ($\bar{X} = 3.27$) ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการได้รับการนิเทศการประกันคุณภาพ การพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลทั่วไปในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกเป็นรายข้อ (n = 344 คน)

การได้รับการนิเทศ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความหมาย
1. ผู้นิเทศได้สอนและเผยแพร่ความรู้เรื่องการประกันคุณภาพการพยาบาลให้แก่ท่าน	3.13	0.68	ปานกลาง
2. ผู้นิเทศได้ชี้แจงนโยบาย วัตถุประสงค์ และแนวทางการปฏิบัติกิจกรรมการประกันการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพใน โรงพยาบาลทั่วไป ให้ท่านเข้าใจ	3.17	0.75	ปานกลาง
3. เมื่อท่านมีปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาล ผู้นิเทศสามารถช่วยเหลือให้ท่านแก้ปัญหา นั้นให้ลุล่วงไปด้วยดี	3.10	0.76	ปานกลาง
4. ผู้นิเทศได้ชี้แจงทำความเข้าใจกับท่านให้มีความตระหนัก และความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมการประกันคุณภาพการพยาบาล	3.23	0.86	ปานกลาง

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการได้รับการนิเทศการประกัน
คุณภาพ การพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลทั่วไปในเขตภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกเป็นรายข้อ (n = 344 คน) (ต่อ)

การได้รับการนิเทศ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความหมาย
5. ผู้นิเทศเป็นแบบอย่างที่ดีเกี่ยวกับการปฏิบัติ กิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาล	3.21	0.77	ปานกลาง
7. ผู้นิเทศเป็นสื่อกลางการประสานงาน ระหว่างท่าน กับผู้บริหารระดับต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง	3.21	0.77	ปานกลาง
8. ผู้นิเทศสามารถชี้แนะหรือจูงใจให้ท่านรู้สึกริ ทำงาน ด้านการประกันคุณภาพการพยาบาลให้มี ประสิทธิภาพมากขึ้น	3.10	0.76	ปานกลาง
9. ผู้นิเทศมีแผนการนิเทศงานระดับโรงพยาบาล เพื่อการประกันคุณภาพการพยาบาล ไว้อย่างชัดเจน เป็นลายลักษณ์อักษร	3.27	0.86	ปานกลาง
10. ผู้นิเทศมีการติดตามประเมินผล และปรับปรุง แผนงานการปฏิบัติกิจกรรมการประกันคุณภาพ ของหน่วยงานท่าน	3.31	0.80	ปานกลาง
โดยรวม	3.21	0.67	ปานกลาง

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกัน คุณภาพการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลทั่วไป ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามกิจกรรม ($n = 344$ คน)

กิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาล	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความหมาย
1. การรับเวร - ส่งเวร	3.94	0.49	ดี
2. การมอบหมายงาน	3.99	0.56	ดี
3. การประชุมปรึกษาทางการพยาบาล	3.56	0.57	ปานกลาง
4. การใช้กระบวนการพยาบาล	3.97	0.47	ดี
5. การปฏิบัติตามมาตรฐานการพยาบาล	4.00	0.48	ดี
6. การเฝ้าตรวจทางการพยาบาล	3.62	0.77	ปานกลาง
7. การบันทึกทางการพยาบาล	3.84	0.42	ดี
โดยรวม	3.85	0.54	ดี

2.5 การปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ

2.5.1 การรับเวร-ส่งเวร

ผู้ตอบแบบสอบถามการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลทั่วไป ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาล ด้านการรับเวร-ส่งเวร โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.94$) โดยมี 9 ข้อ อยู่ในระดับดี เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ ข้อที่ 7 ท่านได้สื่อสารข้อมูลของผู้ใช้บริการเกี่ยวกับปัญหา ความต้องการ เพื่อการดูแลอย่างต่อเนื่องจากเวรหนึ่งไปสู่อีกเวรหนึ่ง ($\bar{X} = 4.21$), ข้อที่ 10 ท่านได้มีการพัฒนาการรับเวร-ส่งเวรให้มีประสิทธิภาพสูงอยู่เสมอ เช่น มีสมุดบันทึกการรับเวร-ส่งเวรเพื่อเป็นหลักฐาน ($\bar{X} = 4.10$) และ ข้อที่ 2 ท่านได้รายงานข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาความต้องการของผู้ใช้บริการ การรักษาพยาบาล งานที่ต้องทำต่อ สิ่งที่ต้องสังเกตและเฝ้าระวังในเวรต่อไป ($\bar{X} = 4.07$) และมีเพียง 1 ข้ออยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ข้อที่ 9 ท่านได้รายงานข้อมูลของผู้ใช้บริการครบถ้วนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 3.45$) ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การ
ประกัน คุณภาพการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลทั่วไป ในเขต
ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการรับเวร-ส่งเวร จำแนกเป็นรายข้อ (n = 344 คน)

การรับเวร-ส่งเวร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความหมาย
1. ท่านได้รวบรวมข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับปัญหาการรักษาพยาบาลและการแก้ไขปัญหาของผู้ใช้บริการในเวรที่ท่านปฏิบัติงาน	4.02	0.79	ดี
2. ท่านได้รายงานข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาความต้องการของผู้ใช้บริการ การรักษาพยาบาล งานที่ต้องทำต่อ สิ่งที่ต้องสังเกตและเฝ้าระวังในเวรต่อไป	4.07	0.76	ดี
3. ท่านได้ศึกษาสภาพผู้ให้บริการร่วมกันระหว่างรับเวร-ส่งเวร เพื่อตรวจสอบสภาพและปัญหาของผู้ให้บริการที่ต้องให้การพยาบาลต่อ	3.98	0.68	ดี
4. ท่านได้ร่วมแสดงความคิดเห็น ชักถาม หรือทักท้วง เมื่อมีการรายงานข้อมูล ไม่ถูกต้อง ไม่ครบถ้วน หรือมีการปฏิบัติการพยาบาลที่ผิดพลาด	3.75	0.71	ดี
5. ขณะรับเวรท่านมีการตรวจสอบความถูกต้อง และครบถ้วนของข้อมูลที่ได้รับทุกครั้ง	3.89	0.73	ดี
6. ท่านได้สื่อสารข้อมูลของผู้ใช้บริการเกี่ยวกับปัญหาความต้องการ เพื่อการดูแลอย่างต่อเนื่องจากเวรหนึ่งไปสู่อีกเวรหนึ่ง	4.21	0.60	ดี
7. ท่านได้มีรายงานข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาทางการพยาบาลของผู้ใช้บริการมากกว่าด้านการรักษาของแพทย์	3.83	0.59	ดี
8. ท่านได้รายงานข้อมูลของผู้ใช้บริการครบถ้วนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมเศรษฐกิจ	3.45	0.69	ปานกลาง
9. ท่านได้มีการพัฒนาการรับเวร-ส่งเวรให้มีประสิทธิภาพสูงอยู่เสมอ เช่น มีสมุดบันทึกการรับเวร-ส่งเวร เพื่อเป็นหลักฐาน	4.10	0.73	ดี
โดยรวม	3.94	0.49	ดี

2.5.2 การมอบหมายงาน

ผู้ตอบแบบสอบถามการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลทั่วไป ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาล ด้านการมอบหมายงานโดยรวม อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.99$) โดยมี 8 ข้อ อยู่ในระดับดี โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ข้อที่ 5 ท่านมีการบันทึกรายชื่อของพยาบาลหัวหน้าทีม และสมาชิกในทีมไว้อย่างชัดเจนในใบมอบหมายงาน ($\bar{X} = 4.33$), ข้อที่ 7 ท่านได้มอบหมายงานตามแบบฟอร์มการมอบหมายงานที่กลุ่มการพยาบาลกำหนดไว้ ($\bar{X} = 4.30$) และ ข้อที่ 2 ท่านได้ระบุหน้าที่และความรับผิดชอบของบุคลากรพยาบาลแต่ละคนไว้อย่างชัดเจนในใบมอบหมายงาน และมี 2 ข้ออยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ข้อที่ 10 ท่านได้มีการพัฒนาการมอบหมายงานให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ ($\bar{X} = 3.67$) และ ข้อที่ 4 ท่านได้กำหนดเวลาในการทำ Pre-Post conference ไว้อย่างชัดเจนในใบมอบหมายงาน ($\bar{X} = 3.51$) ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลทั่วไป ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการมอบหมายงาน จำแนกเป็นรายข้อ (n = 344 คน)

การมอบหมายงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความหมาย
1. ท่านได้พิจารณามอบหมายงานให้เหมาะสมตามความรู้ความสามารถของบุคลากรทางการพยาบาลแต่ละคน	4.03	0.77	ดี
2. ท่านได้ระบุหน้าที่และความรับผิดชอบของบุคลากรพยาบาลแต่ละคนไว้อย่างชัดเจนในใบมอบหมายงาน	4.24	0.71	ดี
3. ท่านได้มีการแบ่งงานที่รับผิดชอบโดยเขียนทั้งชื่อผู้ให้บริการและผู้รับผิดชอบ	4.09	0.72	ดี
4. ท่านได้กำหนดเวลาในการทำ Pre-Post conference ไว้อย่างชัดเจนในใบมอบหมายงาน	3.51	0.92	ปานกลาง

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การ
ประกันคุณภาพการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลทั่วไป ในเขตภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการมอบหมายงาน จำแนกเป็นรายข้อ (n = 344 คน) (ต่อ)

การมอบหมายงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความหมาย
5. ท่านมีการบันทึกรายชื่อของพยาบาลหัวหน้าทีม และสมาชิกในทีมไว้อย่างชัดเจนในใบ มอบหมายงาน	4.33	0.67	ดี
6. ท่านมอบหมายงานโดยใช้วาจา ร่วมกับการเขียน เป็นลายลักษณ์อักษร	4.19	0.68	ดี
7. ท่านได้มอบหมายงานตามแบบฟอร์มการ มอบหมายงานที่กลุ่มการพยาบาลกำหนดไว้	4.30	0.77	ดี
8. ท่านเปลี่ยนแปลงการมอบหมายงานตาม ความจำเป็นและเหมาะสมในแต่ละสถานการณ์	3.83	0.72	ดี
9. ท่านได้ติดตามประเมินผลการมอบหมายงาน	3.71	0.73	ดี
10. ท่านได้มีการพัฒนาการมอบหมายงานให้มี ประสิทธิภาพอยู่เสมอ	3.67	0.84	ปานกลาง
โดยรวม	3.99	0.56	ดี

2.5.3 การใช้กระบวนการพยาบาล

ผู้ตอบแบบสอบถามการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการ
พยาบาลของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลทั่วไป ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีการปฏิบัติ
กิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาล ด้านการใช้กระบวนการพยาบาล โดยรวม
อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.97$) โดยทั้ง 10 ข้อ อยู่ในระดับดี โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3
อันดับแรก คือ ข้อที่ 5 ท่านมีการปฏิบัติตามแผนการพยาบาลตามลำดับความสำคัญหรือความ
รีบด่วนของปัญหา ($\bar{X} = 4.25$), ข้อที่ 9 ท่านมีความตระหนักและให้ความร่วมมือในการใช้
กระบวนการพยาบาล ($\bar{X} = 4.05$) และข้อที่ 2 ท่านได้รวบรวมข้อมูลของผู้ใช้บริการอย่าง
ครบถ้วนโดยยึดผู้ให้บริการเป็นศูนย์กลาง ($\bar{X} = 4.01$) ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การ
ประกันคุณภาพการพยาบาล ด้านการใช้กระบวนการพยาบาล จำแนกเป็นรายข้อ
(n = 344 คน)

การใช้กระบวนการพยาบาล	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความหมาย
1. ท่านได้ปฏิบัติตามกระบวนการพยาบาลครบ 5 ขั้นตอน ได้แก่ การประเมินผู้ป่วย การวินิจฉัย ทางการพยาบาล การวางแผนการพยาบาล การ ปฏิบัติการพยาบาล และการประเมินผลการพยาบาล	3.99	0.68	ดี
2. ท่านได้รวบรวมข้อมูลของผู้ใช้บริการอย่างครบถ้วน โดยยึดผู้ให้บริการเป็นศูนย์กลาง	4.01	0.72	ดี
3. ท่านได้เขียนแผนการพยาบาล ที่สัมพันธ์กับ ปัญหาที่กำหนดไว้ และปรับเปลี่ยนตามสภาพ ของผู้ใช้บริการแต่ละราย	3.94	0.62	ดี
4. ท่านได้ให้การพยาบาลแบบองค์รวมครอบคลุม ปัญหาทางด้านร่างกาย จิตใจ สังคมและเศรษฐกิจ	3.68	0.65	ดี
5. ท่านมีการปฏิบัติตามแผนการพยาบาลตามลำดับ ความสำคัญหรือความรีบด่วนของปัญหา	4.25	0.59	ดี
6. ท่านได้ประเมินผลการให้การพยาบาลตาม เกณฑ์การประเมินผลที่กำหนดไว้	3.97	0.53	ดี
7. ท่านได้ประเมินผู้ให้บริการก่อนให้การพยาบาล และทำงานให้เสร็จสมบูรณ์	3.96	0.49	ดี
8. ท่านมีการรวบรวมข้อมูลที่สำคัญเพื่อการประเมิน ปัญหา ความต้องการของผู้ป่วยรับใหม่ได้ครบถ้วน สมบูรณ์ภายใน 24 ชั่วโมง ที่รับผู้ป่วยไว้ใน โรงพยาบาล	3.97	0.66	ดี
9. ท่านมีความตระหนักและให้ความร่วมมือใน การใช้กระบวนการพยาบาล	4.05	0.56	ดี
10. ท่านมีการพัฒนาการใช้กระบวนการพยาบาล ให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ	3.85	0.64	ดี
โดยรวม	3.97	0.47	ดี

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การ
ประกันคุณภาพการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลทั่วไป ในเขต
ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการเฝ้าตรวจทางการพยาบาล จำแนกเป็นรายข้อ
(n = 344 คน) (ต่อ)

การเฝ้าตรวจทางการพยาบาล	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความหมาย
4. ขณะเฝ้าตรวจ สมาชิกในทีมทุกคนร่วมกัน แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและให้ ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการพยาบาลแก่ ผู้ให้บริการ	3.66	0.84	ปานกลาง
5. ท่านทำหน้าที่ผู้นำและ/หรือผู้ร่วมในการเฝ้า ตรวจทางการพยาบาลได้อย่างเหมาะสมตาม สถานการณ์	3.68	0.85	ดี
6. ท่านมีการบันทึกการเฝ้าตรวจทางการ พยาบาลไว้เป็นลายลักษณ์อักษรตามแบบฟอร์มที่ กำหนด	3.58	0.99	ปานกลาง
7. ท่านสามารถนำผลการเฝ้าตรวจทางการ พยาบาลไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพการพยาบาล	3.56	0.88	ปานกลาง
8. ท่านได้รับทราบปัญหา / ความต้องการของ ผู้ให้บริการจากการเฝ้าตรวจทางการพยาบาล และสามารถให้การพยาบาลได้ตรงกับ ความต้องการของผู้ให้บริการ	3.66	0.90	ปานกลาง
9. ท่านมีการแจ้งผู้ให้บริการให้ทราบก่อน และให้ ผู้ให้บริการและญาติมีส่วนร่วมรับรู้กับผู้เฝ้า ตรวจ	3.74	0.90	ดี
10. ท่านได้พัฒนาการเฝ้าตรวจทางการพยาบาล ให้มีคุณภาพอยู่เสมอ	3.50	0.95	ปานกลาง
โดยรวม	3.62	0.77	ปานกลาง

2.5.7 การบันทึกทางการแพทย์

ผู้ตอบแบบสอบถามการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลทั่วไป ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาล ด้านการบันทึกทางการแพทย์ โดยรวม อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.84$) โดยมี 8 ข้อ อยู่ในระดับดี โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ ข้อที่ 5 ท่านบันทึกปัญหาทางการแพทย์และกิจกรรมการพยาบาล ($\bar{X} = 4.12$), ข้อที่ 9 ท่านลงชื่อด้วยอักษรตัวบรรจงพร้อมระบุตำแหน่ง หลังจากการบันทึกทางการแพทย์ ($\bar{X} = 4.00$) และ ข้อที่ 2 ท่านบันทึกการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลตามความเป็นจริง ($\bar{X} = 3.97$) และมี 2 ข้อ อยู่ในระดับปานกลาง คือ ข้อที่ 1 ท่านบันทึกข้อมูลของผู้ใช้บริการตามแบบฟอร์มการบันทึกทางการแพทย์อย่างถูกต้องครบถ้วน ชัดเจน ได้ใจความ ($\bar{X} = 3.77$), และข้อที่ 3 ท่านบันทึกข้อมูลครอบคลุมเกี่ยวกับปัญหาทางด้านร่างกาย จิตใจ-อารมณ์ และสังคม เศรษฐกิจ ($\bar{X} = 3.44$) ดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลทั่วไป ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการบันทึกทางการแพทย์ จำแนกเป็นรายชื่อ (n = 344 คน)

การบันทึกทางการแพทย์	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความหมาย
1. ท่านบันทึกข้อมูลของผู้ใช้บริการตามแบบฟอร์มการบันทึกทางการแพทย์อย่างถูกต้องครบถ้วน ชัดเจน ได้ใจความ	3.77	0.59	ปานกลาง
2. ท่านบันทึกการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลตามความเป็นจริง	3.97	0.48	ดี
3. ท่านบันทึกข้อมูลครอบคลุมเกี่ยวกับปัญหาทางด้านร่างกาย จิตใจ-อารมณ์ และสังคม เศรษฐกิจ	3.44	0.57	ปานกลาง
4. ท่านบันทึกทางการแพทย์เกี่ยวกับการวางแผนการจำหน่ายเมื่อผู้ใช้บริการกลับบ้าน	3.85	0.61	ดี
5. ท่านบันทึกปัญหาทางการแพทย์และกิจกรรมการพยาบาล	4.12	0.47	ดี

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลทั่วไป ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการบันทึกทางการพยาบาล จำแนกเป็นรายข้อ (n = 344 คน) (ต่อ)

การบันทึกทางการพยาบาล	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความหมาย
6. ท่านได้บันทึกข้อมูลของผู้ใช้บริการให้เป็นระบบระเบียบและเป็นลายลักษณ์อักษร	3.89	0.51	ดี
7. ท่านได้บันทึกทางการพยาบาลทั้งด้านภาวะสุขภาพอนามัย ปัญหา การวางแผนการพยาบาล การปฏิบัติการพยาบาล และการประเมินผลการพยาบาล	3.81	0.53	ดี
8. ท่านมีการพัฒนาบันทึกทางการพยาบาลที่สะท้อนการใช้กระบวนการพยาบาล	3.69	0.67	ดี
9. ท่านลงชื่อด้วยอักษรตัวบรรจงพร้อมระบุตำแหน่ง หลังจากการบันทึกทางการพยาบาล	4.00	0.86	ดี
10. ท่านพัฒนาการบันทึกทางการพยาบาลให้มีคุณภาพอยู่เสมอ	3.82	0.73	ดี
โดยรวม	3.84	0.42	ดี

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความรู้ ทักษะดี ระบบสนับสนุนของ องค์กร และการได้รับการนิเทศ ต่อการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพ การพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลทั่วไป ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวม

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความหมาย
ความรู้	15.92	1.96	สูง
ทักษะดี	3.66	0.25	ปานกลาง
ระบบสนับสนุนขององค์กร	3.54	0.52	ปานกลาง
การได้รับการนิเทศ	3.21	0.67	ปานกลาง

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องการประกันคุณภาพการพยาบาล ทักษะคิดต่อการประกันคุณภาพการพยาบาล ระบบสนับสนุนขององค์กร และการได้รับการนิเทศ กับ การปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาล โดยใช้สูตรประสิทธิสหสัมพันธ์

ความรู้กับการปฏิบัติกิจกรรมที่นำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.41 ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ระดับปานกลาง ทักษะคิดกับการปฏิบัติกิจกรรมที่นำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.43 ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ระดับปานกลาง ระบบสนับสนุนกับการปฏิบัติกิจกรรมที่นำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.75 ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ค่อนข้างสูง และการนิเทศกับการปฏิบัติกิจกรรมที่นำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.41 กล่าวคือ ถ้าพยาบาลวิชาชีพมีความรู้ ทักษะคิดและได้รับการสนับสนุนจากองค์กร และการได้รับการนิเทศเกี่ยวกับเรื่องสู่การประกันคุณภาพการพยาบาลมาก ก็จะมีการปฏิบัติกิจกรรมที่นำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพมากด้วย รายละเอียดดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะคิด ระบบสนับสนุน และการนิเทศ กับ การปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ

ตัวแปร	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ระดับความสัมพันธ์
ความรู้	0.408**	ปานกลาง
ทักษะคิด	0.431**	ปานกลาง
ระบบสนับสนุนขององค์กร	0.749**	สูง
การได้รับการนิเทศ	0.413**	ปานกลาง

** P < 0.01

ตอนที่ 4 วิเคราะห์การทำนายการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพโดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis)

ในการวิเคราะห์ตัวแปรอิสระที่ร่วมกันทำนายการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ และการสร้างสมการพยากรณ์ โดยกำหนดตัวแปรดังนี้ ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ความรู้ ทักษะ ทัศนคติ ระบบสนับสนุนขององค์กร และการได้รับการนิเทศ ตัวแปรตาม ได้แก่ การปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้สถิติการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณก่อนการใช้ และ พบว่า เป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้น (รายละเอียดในภาคผนวก ก) จากนั้นจึงทำการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ โดยเขียนเป็นสมการถดถอย ดังนี้

$$Y = a + b_1 X_1 + b_2 X_2 + \dots + b_k X_k$$

เมื่อ a แทน ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์

Y แทน ตัวแปรตาม

$X_1, X_2, \dots, X_k$ แทน ตัวแปรอิสระ ตัวที่ 1 ถึง k

$b_1, b_2, \dots, b_k$ แทน ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระ ตัวที่ 1 ถึง k

k แทน จำนวนตัวแปรอิสระ

ตารางที่ 18 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวทำนายกับการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ

ตัวทำนาย	b	SE(b)	B	t
ความรู้	0.133	0.386	0.334	4.047*
ทักษะ	0.141	.380	0.404	5.962*
ระบบสนับสนุน	0.061	.386	0.418	8.637*
การได้รับการนิเทศ	0.069	.381	0.304	8.744*
ค่าคงที่ (a) = 0.230, R = 0.479				
$R^2 = 0.249$, Adj $R^2 = 0.227$				

*P < 0.05

จากตารางที่ 18 เป็นผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณที่ศึกษาในตัวแปรอิสระจำนวน 4 ตัว ได้แก่ ความรู้ ทักษะคิด ระบบสนับสนุน และการได้รับการนิเทศ โดยการวิธีการคัดเลือกตัวแปรแบบขั้นตอน (Stepwise) พบว่าสมการถดถอยที่ได้ประกอบด้วยตัวแปรอิสระที่มีผลต่อตัวแปรตามการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 4 ตัว (พิจารณาจากการทดสอบค่า t ของตัวแปรอิสระของแต่ละตัวกับตัวแปรตามภายใต้การควบคุมตัวแปรอิสระอื่นๆ ให้มีค่าคงที่) ได้แก่ ระบบสนับสนุนขององค์กร ทักษะคิด ความรู้ และการได้รับการนิเทศ ตัวแปรอิสระที่มีผลต่อการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาล เรียงตามลำดับ ได้แก่ ระบบสนับสนุนขององค์กร ทักษะคิด ความรู้ และการได้รับการนิเทศ ทุกตัวมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวก(พิจารณาจากค่า B) โดยสามารถร่วมกันอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพได้เพียง 24.9% (พิจารณาจากค่า R^2) แสดงว่า อีก 75.1% เป็นผลจากตัวแปรอิสระอื่นๆที่ไม่ได้นำมาศึกษาในครั้งนี้และสมการที่ได้จากการวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณแบบขั้นตอน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยสามารถเขียนสมการถดถอยได้ดังนี้

สมการในรูปคะแนนดิบ

$$AC = 0.230 + 0.133 Kn + 0.141 At + 0.061 Or + 0.069 Su$$

สมการการทำนายในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z_{ac} = 0.334Z_{Kn} + 0.404 Z_{At} + 0.418 Z_{Or} + 0.304 Z_{Su}$$

โดยที่ AC = การปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาล

Kn = ความรู้

At = ทักษะคิด

Or = ระบบสนับสนุนขององค์กร

Su = การได้รับการนิเทศ

2. การอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยคัดสรรที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลทั่วไป ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 ปัจจัยด้านบุคคลได้แก่ ความรู้ เรื่องการประกันคุณภาพการพยาบาล และต่อการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลทั่วไปในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัย พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.41 ซึ่งเป็นความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง โดยสนับสนุนสมมติฐานการวิจัยที่ว่า ปัจจัยด้านบุคคลมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาล กล่าวคือ ถ้าพยาบาลมีความรู้ที่ดีต่อการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาล ก็จะทำให้การปฏิบัติกิจกรรมนั้นดีด้วย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ แจ่มจิตต์ เทพนามวงศ์ (2540) ที่พบว่าความรู้ในเรื่องการประกันคุณภาพการพยาบาลและทัศนคติ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลศูนย์กระทรวงสาธารณสุข อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และตรงกับการศึกษาของ ศรีธยา มรกตศรีวรรณ (2543) ที่พบว่าความรู้และทัศนคติมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อการปฏิบัติตามมาตรฐานการพยาบาลผู้ป่วยอุบัติเหตุ โรงพยาบาลศูนย์ กระทรวงสาธารณสุข และสอดคล้องกับแนวคิดของ ซิมบาร์โด และคณะ (Zimbardo, et al., 1977) ที่กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และทัศนคติ และการปฏิบัติว่ามีความเกี่ยวข้องกันหลายๆ แบบโดยบุคคลจะมีทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด เช่นไรนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับความรู้ของบุคคลนั้น กล่าวคือถ้าบุคคลนั้นมีความรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่งดี มีทัศนคติต่อสิ่งนั้นดีย่อมส่งผลให้เกิดการปฏิบัติที่ดีด้วย ดังนั้น ความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติจึงมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันเป็นลูกโซ่ ซึ่งอาจจะเกี่ยวกันทั้งทางตรงและทางอ้อมก็ได้

และในการวิจัยครั้งนี้ นอกจากจะพบว่า ความรู้ ต่อการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลทั่วไปในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาล เมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยความรู้ในภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 15.92$, S.D. = 1.96) ทั้งนี้เนื่องจากการพยาบาลโดยทั่วไปของวิชาชีพที่ต้องใช้ความรู้และกระบวนการพยาบาลเป็นหลัก ปฏิบัติและพยาบาลส่วนใหญ่ได้เรียนรู้การพยาบาลจากสถาบันการศึกษา จะเห็นได้จากข้อมูลทั่วไปของประชากรที่ศึกษา ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าถึงร้อยละ 96.5 ระดับปริญญาโทร้อยละ 3.0 ประกอบกับพยาบาลมีการเรียนรู้ตลอดเวลาที่ปฏิบัติงาน รวมทั้งหน่วยงานมีการจัด

อบรมเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการพยาบาลร้อยละ 91.9 ซึ่งเมื่อพิจารณารายละเอียดของจำนวนผู้ที่ตอบถูกในรายชื่อของความรู้เรื่องการการประกันคุณภาพการพยาบาล พบว่าข้อที่ตอบถูกน้อยได้แก่ ข้อที่ 7 การประกันคุณภาพและการปรับปรุงคุณภาพมีความหมายลักษณะเดียวกันใช้แทนกันได้ ข้อที่ 12 การปรับปรุงคุณภาพมีเป้าหมายเฉพาะที่ต้องการไม่ให้มีข้อผิดพลาดเลย และข้อที่ 9 การประกันคุณภาพการพยาบาลเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบในการดำเนินการของผู้บริหารทางการพยาบาล ซึ่งจากผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าคะแนนความรู้เรื่องการประกันคุณภาพการพยาบาล มีบางส่วนอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาความรู้เรื่องการประกันคุณภาพการพยาบาล และการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาล ดังนั้นผู้บริหารทางการพยาบาล จะต้องให้ความสนใจและส่งเสริม ให้พยาบาลระดับปฏิบัติการได้มีการพัฒนาความรู้ โดยมีการจัดอบรมเรื่องการประกันคุณภาพการพยาบาล และการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาล เพื่อให้พยาบาลวิชาชีพได้มีความรู้ เกิดความเข้าใจในเรื่องการประกันคุณภาพการพยาบาล รวมทั้งการติดตามประเมินผลเป็นระยะ จึงจะส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพของการประกันคุณภาพการพยาบาล

ทัศนคติต่อการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลทั่วไปในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนของทัศนคติมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.43 ซึ่งเป็นความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง โดยสนับสนุนสมมุติฐานการวิจัยที่ว่า ปัจจัยด้านบุคลลมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาล กล่าวคือ ถ้าพยาบาลมีทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาล ก็จะทำให้การปฏิบัติกิจกรรมนั้นดีด้วย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ แจ่มจิตต์ เทพนามวงศ์ (2540) ที่พบว่าความรู้ในเรื่องการประกันคุณภาพการพยาบาลและทัศนคติ มีความสัมพันธ์ทางบวก กับการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลศูนย์กระทรวงสาธารณสุข อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และตรงกับการศึกษาของ ศรีธยา มรกตศรีวรรณ (2543) ที่พบว่าความรู้และทัศนคติมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อการปฏิบัติตามมาตรฐานการพยาบาลผู้ป่วยอุบัติเหตุ โรงพยาบาลศูนย์ กระทรวงสาธารณสุข และสอดคล้องกับแนวคิดของ ซิมบาร์โด และคณะ (Zimbardo, et al., 1977) ที่กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และทัศนคติ และการปฏิบัติว่ามีความเกี่ยวข้องกันหลายๆ แบบ โดยบุคคลจะมีทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด เช่น ไร่นั้น ย่อมขึ้นอยู่กับความรู้ของบุคคลนั้น กล่าวคือถ้าบุคคลนั้นมีความรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่งดี มีทัศนคติต่อสิ่งนั้นดี ย่อมส่งผลให้เกิดการปฏิบัติที่ดีด้วย ดังนั้น ความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติจึงมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันเป็นลูกโซ่ ซึ่งอาจจะเกี่ยวกันทั้งทางตรงและ

ทางอ้อมก็ได้ ในรายละเอียดด้านทัศนคติต่อการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ ซึ่งพบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนของทัศนคติโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.66$, S.D. = 0.25) และในรายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนของทัศนคติในระดับต่ำได้แก่ ข้อที่ 10 การรับเวร-ส่งเวร ที่ต้องสื่อสารข้อมูลอย่างครอบคลุมทุกเวรนั้นทำให้เสียเวลามาก ($\bar{X} = 1.87$) ข้อที่ 17 การบริการการพยาบาลในโรงพยาบาลของท่านไม่สามารถพัฒนาไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาลได้ ($\bar{X} = 2.05$) ข้อที่ 5 เมื่อจัดบริการพยาบาลที่ได้คุณภาพที่กำหนดไว้แล้ว ถือว่าเสร็จสิ้นขั้นตอนการดำเนินการหลังการประกันคุณภาพการพยาบาล ($\bar{X} = 2.28$) ซึ่งจากผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่ายังมีทัศนคติที่ไม่ดีในบางเรื่อง เช่น การมองว่าการประกันคุณภาพเป็นแนวคิด และหลักการที่ปฏิบัติจริงได้ยาก เป็นการเพิ่มภาระงาน และเมื่อดำเนินการได้ในระดับที่กำหนด ถือว่าเป็นการเสร็จสิ้นขั้นตอนการดำเนินงานแล้ว จึงจำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไขให้มีทัศนคติที่ดีต่อการประกันคุณภาพการพยาบาล โดยสร้างวิสัยทัศน์ และพันธกิจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการพยาบาล รวมทั้งจัดอบรม เพื่อหาแนวทางให้มีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และเกิดความตระหนักถึงความสำคัญของการประกันคุณภาพการพยาบาล ว่าเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงานประจำ จึงจะนำไปสู่ผลสำเร็จของงาน เนื่องจากทัศนคติมีผลต่อการแสดงออกของพฤติกรรมของบุคคล และขณะเดียวการแสดงออกหรือการปฏิบัติของบุคคลก็มีผลต่อทัศนคติของบุคคลนั้นด้วย (ประภาเพ็ญ สุวรรณ, 2526) การพบว่าทัศนคติต่อการประกันคุณภาพการพยาบาลมีสัมพันธภาพบวกกับการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาล และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง คือ $r = 0.43$ เป็นเพราะทัศนคติไม่ได้เป็นองค์ประกอบอย่างเดียวที่จะให้เกิดการปฏิบัติ แต่เป็นสาเหตุอย่างหนึ่งที่ก่อให้เกิดหรือเป็นที่มาของการปฏิบัติอีกทั้งอาจเป็นผลมาจากวิถีการครองชีวิต นิสัย และสิ่งที่คาดหวังจากผลการกระทำต่างๆ ด้วย (ประภาเพ็ญ สุวรรณ, 2526) ดังนั้นผู้บริหารทางการพยาบาลควรส่งเสริมให้ทัศนคติที่ดีต่อการประกันคุณภาพการพยาบาลให้เพิ่มมากขึ้น และจะส่งผลสนับสนุนให้มีการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาลเพิ่มขึ้นตามมา ดังเช่นความคิดเห็นของ ทศนา บุญทอง (2530) ที่กล่าวว่าทัศนคติเป็นที่มาของพฤติกรรม ถ้าสามารถทำให้ทัศนคติดี การปฏิบัติวิชาชีพก็จะดีด้วย

2.2 ปัจจัยด้านหน่วยงาน ได้แก่ ระบบสนับสนุนขององค์กร ต่อการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาล ซึ่งจากผลการวิจัย พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนระบบสนับสนุนขององค์กรมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.75 ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างสูง โดยสนับสนุนสมมุติฐานการวิจัยที่ว่า ปัจจัยด้านหน่วยงานมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การ

ประกันคุณภาพการพยาบาล กล่าวคือ ถ้าพยาบาลได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือที่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาลในระดับมาก จะทำให้การปฏิบัติกิจกรรมที่จะไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาลอยู่ในระดับมากด้วย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ วงเดือน จันทร์งาม (2536) ที่พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการดำเนินการตรวจสอบคุณภาพการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลศูนย์กระทรวงสาธารณสุข ได้แก่ ระบบสนับสนุนขององค์กร ลักษณะคณะกรรมการตรวจสอบคุณภาพการพยาบาล การวางแผนการตรวจสอบคุณภาพการพยาบาล พฤติกรรมของแพทย์และพฤติกรรมของพยาบาล และตรงกับการศึกษาของ ศรีธยา มรกตศรีวรรณ (2543) ที่พบว่า ปัจจัยด้านหน่วยงาน ได้แก่ระบบสนับสนุนขององค์กร พฤติกรรมการนิเทศงานของหัวหน้าหอผู้ป่วย มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับการปฏิบัติกรพยาบาลของผู้ป่วยอุบัติเหตุของพยาบาล โรงพยาบาลศูนย์กระทรวงสาธารณสุข ในครั้งนี้ นอกจากจะพบว่าระบบสนับสนุนขององค์กร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาลแล้ว ในรายละเอียดเกี่ยวกับระบบสนับสนุนขององค์กรยังพบว่า มีค่าเฉลี่ยของคะแนนโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.54$, S.D. = 0.52) และในรายชื่อ มีค่าเฉลี่ยของคะแนนระดับปานกลาง ซึ่งส่วนใหญ่เกี่ยวกับระบบสนับสนุนขององค์กรในด้านนโยบาย การจัดทำคู่มือปฏิบัติงาน การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์และการให้รางวัล ดังนั้นเมื่อองค์กรมีการจัดระบบนโยบายที่ชัดเจน แล้วจึงจำเป็นต้องมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการพยาบาลที่จะทำให้พยาบาลเกิดความเข้าใจ มีส่วนร่วมและนำไปสู่ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาลที่ดีด้วย

การได้รับการนิเทศ ต่อการปฏิบัติกิจกรรมที่จะไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาลผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการได้รับการนิเทศ มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.41 ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง โดยสนับสนุนสมมุติฐานการวิจัยที่ว่า ปัจจัยด้านหน่วยงานมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาล กล่าวคือ ถ้าพยาบาลได้รับการนิเทศ โดยการสอน และให้คำแนะนำที่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาลในระดับมาก จะทำให้การปฏิบัติกิจกรรมที่จะไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาลอยู่ในระดับมากด้วย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ วงเดือน จันทร์งาม (2536) ที่พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการดำเนินการตรวจสอบคุณภาพการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลศูนย์กระทรวงสาธารณสุข ได้แก่ ระบบสนับสนุนขององค์กร ลักษณะคณะกรรมการตรวจสอบคุณภาพการพยาบาล การวางแผนการตรวจสอบคุณภาพการพยาบาล

พฤติกรรมของแพทย์และพฤติกรรมของพยาบาล และตรงกับการศึกษาของ ศรีธยา มรกตศรีวรรณ (2543) ที่พบว่า ปัจจัยด้านหน่วยงาน ได้แก่ระบบสนับสนุนขององค์กร พฤติกรรมการนิเทศงานของหัวหน้าหอผู้ป่วย มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับการปฏิบัติการพยาบาลของผู้ป่วยอุบัติเหตุของพยาบาลโรงพยาบาลศูนย์ กระทรวงสาธารณสุข และจากการวิจัยในครั้งนี้ในรายละเอียดเกี่ยวกับการได้รับการนิเทศ ยังพบว่า มีค่าเฉลี่ยของคะแนนโดยรวมในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.21$, S.D. = 0.67) ซึ่งแสดงว่าการได้รับการนิเทศที่อยู่ในระดับปานกลางถือว่ายังไม่ดี ควรส่งเสริมให้พยาบาลวิชาชีพได้รับการนิเทศในระดับสูง โดยการสอน ให้คำแนะนำ การช่วยเหลือ กระตุ้นให้เห็นความสำคัญ และความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมประกันคุณภาพการพยาบาล รวมทั้งติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง ก็จะช่วยเสริมแรงให้พยาบาลเกิดความพึงพอใจในงานและนำไปสู่การปฏิบัติกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 การวิเคราะห์ปัจจัยร่วมกันทำนาย การปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลทั่วไปในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ เพื่อทำนายการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาล จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ปัจจัยที่สามารถทำนายการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาลได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มี 4 ตัว เรียงตามลำดับ ได้แก่ ระบบสนับสนุนขององค์กร ($B = 0.418$) รองลงมา คือ ทักษะ (B = 0.404) ความรู้ (B = 0.334) และการได้รับการนิเทศ (B = 0.304) แสดงให้เห็นว่า การส่งเสริมระบบสนับสนุนขององค์กรที่เอื้อต่อการปฏิบัติ การสร้างทักษะ การเสริมความรู้ ในรูปแบบต่างๆ เช่นการจัดอบรม และจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ ก็จะทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญ ก็จะส่งผลให้มีการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาล มีความสมบูรณ์ เพราะความรู้จะเป็นพื้นฐานให้บุคคลรู้จักคิด พิจารณา ตัดสินใจแก้ปัญหาต่างๆ และเกิดความคิดสร้างสรรค์ในการปฏิบัติงาน (จินตนา ยูนิพันธ์, 2527) และการได้รับการนิเทศในทางบวก รวมทั้งติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง ก็จะส่งผลให้การปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาลมากขึ้นด้วย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ แจ่มจิตต์ เทพนามวงศ์ (2540) ที่พบว่าความรู้ในเรื่องการประกันคุณภาพการพยาบาลและทักษะ มีความสัมพันธ์ทางบวก กับการปฏิบัติกิจกรรมที่จะไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลศูนย์กระทรวงสาธารณสุข อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และตรงกับการศึกษาของ ศรีธยา มรกตศรีวรรณ (2543) ที่พบว่า ปัจจัยด้านหน่วยงาน ได้แก่ระบบสนับสนุนขององค์กร พฤติกรรมการนิเทศงานของหัวหน้าหอผู้ป่วย มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับการปฏิบัติการพยาบาลของผู้ป่วยอุบัติเหตุของพยาบาลโรงพยาบาลศูนย์กระทรวงสาธารณสุข อย่างไรก็ตามตัวแปรทั้ง 4 ตัว นี้

สามารถทำนายความแปรปรวนของการปฏิบัติกิจกรรมที่จะนำไปสู่การประกันคุณภาพการพยาบาล
ของพยาบาลวิชาชีพได้เพียงร้อยละ 24.9 แสดงว่าอีกร้อยละ 75.1 เป็นปัจจัยอื่นๆที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผู้วิจัย
ไม่ได้นำมาศึกษาในการวิจัยครั้งนี้